

POZDRAV ZO ŠOPRONE

- 8.4. 2016 - 5.50. SEČ Piatkové sychravé ráno a na žilinskej vlakovej stanici sa začína tvoriť podivuhodná skupinka akýchsi ľudkov. Akoby škriatok, alebo trpaslíkov v oranžových čiapočkách a s malými batôžkami na chrbte. Miesto kladiviek a lopatiek však nemotorne vláčia veľké kapsy. Teraz by sa im ten fúriček zišiel. Z tmy sa zrazu vynára aj Snehulienka Darina a Snehuliak Jojo, teda tréner so svojou „asistentkou“, (pozn. preklad – hlava rodiny so svojim asistentom).
- 8.4.2016 – 6.04. SEČ Snehuliak pri pokladničnom okienku znervóznie, pretože pani na druhej strane okienka už na niekoľký pokus nevie vytlačiť cestovné lístky pre všetkých trpaslíkov a tak nám hrozí, že vlak zmeškáme. Nestalo sa tak, všetko dobre dopadlo a teda vyrážame vďiaľ.
- 8.4.2016 – 6.10. – 9.05 Pôvodné obavy z obrovskej nudy vo vlaku sa postupne rozplynú, (ten - už spomínaný Snehuliak, totižto pred cestou oznámil, že žiadne hranaté obrazovky sa nebudú na zájazde na zábavu používať). Trpaslíci objavujú už skoro zabudnuté čaro zábavy z kartových hier, piškovoriek, či rozprávania príbehov a historiek. Nakoniec Krebo vyťahuje zo svojho bágla obrovskú krabicu s drevenými figurkami a kockovaným ihriskom. Niektorí „znalci“ ihneď spoznali tento druh zábavy a zvolali – DÁMA. A tak sme začali hrať šach. Veľká sláva to nebola, hoci všetci chceli „natrieť“ Snehuliaka. Ale som rád, že väčšina z trpaslíkov aspoň vedela ako sa jednotlivými figurkami ťahá. A tak postupne došlo aj na dámu, preskakovanú, i úplne primitívnu záležitosť – Vlci a zajac. K tomu raňajky, neskôr desiata a zrazu si nikto na nejaký mobil ani len nespomenul. Teda až na Maťa Jarabicu – klasika. A tak jeho bielučky Samsung končí v trénerovom ruksaku. Do frasa !!!

- 8.4.2016 – 9.15. Bratislava, hlavná stanica - partia trpaslíkov nastupuje do už pripraveného mikrobusu. Kdeže spánok ! Napriek raňajšiemu skorému vstávaniu nikomu oči nepadajú. Snehuliak si každého trpaslíka volá k sebe a čosi tajné rozoberajú. Psssst ! Nikomu ani muk. Romanko sa rozhodne obmedzenie o hranatom zákaze porušiť . Lenže Roman je iný level. Ten mobil nikdy nepoužil na žiadne hry, ani to nevie, ani ho to nebaví. Ten na mobile vždy nahodí navigáciu a sleduje cestu, kde sme. Prípadné šoférove zaváhania hneď komentuje. No a okrem toho chce fotiť – pýta sa Snehuliaka či môže – dostáva povolenie.
- 8.4.2016 – 11.00. SEČ Prichádzame do Šoprone, rýchlo vyskakujeme z Iveca, pretože za pol hodinu hráme. Žiadny hotel, ubytovanie, nič. Rovno v behu do dresov a davaj na palubovku. Oco Zlocha nám už dopredu zajednal šatňu, všetko preskúmal a tak naše prevleky a prípravy idú ako po masle. Zlatý oco Zlocha, ktorý aj z tribúny stále pomáhal.
- 8.4.2016 – 11.30. SEČ Rozhodca Gérgely vyhadzuje loptu medzi Doda a nejakého dlháňa z Kobányai. Začína náš prvý zápas. Súpera nepoznáme, začiatok je z našej strany akýsi rozpačitý. Matúš Konečný bráni iného hráča spolu s Romanom, kým to zistí, ten nám dáva 3 koše. Ale Matúš to chce napraviť, rúti sa nájazd za nájazdom na súperov kôš. Ale nič – 4 zahodené šance za sebou. Našťastie tam máme rýchlika Mira a Romana, ktorí zakontrujú a tak prvá štvrtina je egál – 18:18. Nastupuje naša „slabšia“ päťka. Tá ale zahodí všetky zábrany a vyhráva svoj minizápas 17 : 11 a hneď sa nám lepšie žije. Po polčase opäť nastupuje naša „rýchla rota“ (pozn. Miro je najrýchlejší na svete a v blízkom okolí a akýsi Bolt mu zaväzuje šnúrky na tretrách. K tomu Romanko piaty v okrese, Dodo najrýchlejší zo športového gympla v meste pod Urínom, spomínaný Matúš – rýchlejší ako myšlienka). Behom pár minút naťahujú náš náskok až na 18 bodov. Hurá, to je super. To sa už nedá prehrať. Tréner už rozmýšľa nad taktikou na poobedňajší zápas. Ajha, ľahko nabyl, lehce pozbyl. Nepochopiteľným výpadkom sme dovolili súperovi stiahnuť náš obrovský náskok len na 4 body. Snehuliak skáče ako opica, div sa neroztopí. Ale našťastie tretia štvrtina končí a opäť nastupuje „ slabšia“ päťka. Hneď preberá iniciatívu a zvyšujeme náskok na 9 bodov. Záver zápasu sa blíži, súper doťahuje, chalani melú z posledných síl. Ale je to v pohode, stále vedieme, tréner na trpaslíkov kričí : „ dlhý útok“ v domnení, že chalani vedia o čom je reč. Ale nevedia. A hoci 30 sekúnd pred koncom vedíme o 4 body a máme loptu, normálne by sa nemalo už nič stať a zápas by sme mali v pohode dotiahnuť do úspešného konca. Ale nie, vylepšujeme náš rekord z turnaja v Prahe, kde sme pokazili záver zápasu so Sokolom v priebehu 1 minúty. Teraz to dokážeme za púhych 30 sekúnd. Najskôr inak rozumne hrajúci Krebo v návale akéhosi nepochopiteľného ošialu z diaľky vystrelí v 8 sekunde útoku, samozrejme nedá a tak z rýchleho protiútku inkasujeme. Vzápätí ten istý hráč, inak rozumne hrajúci, prihrá spoza čiary rovno do rúk súpera, protiútok, faul, jedna šestka, a tak už vyhrávame len o jedinký bod. Opäť strácame loptu, pretože sa snažíme bezdôvodne zakončiť, strelba spoza perimetra a zároveň s klaksónom prelieta trojbodová strela súpera cez našu obrúčku. Prehrávame vyhratý zápas 65 : 67.
- 8.4.2016 – 13.00. SEČ Slzy, plač, zúfalstvo, nešťastie, hnev, samovražda, vražda, koniec sveta, apokalypsaaspoň že sme súperovi spôsobili OBROVSKÚ RADOSŤ, ktorú však s ním akosi nevieme zdieľať. Divné, nie ? Ideme na obed, nálada ako na kare.
- 8.4.2016 – 14.45. SEČ Hneď po oficiálnom otvorení (pozn. Trošku pomerne dosť veľmi až brutálne totálne strohý, len môžeme spomínať na hymnu, nejaký program, rozptýlenie, nič. Táto sucharina sa však bude tiahnuť celým turnajom) hráme s domácou Šoproňou. Ona hnaná domácou palubovkou a hlučným „vypredaným“ hľadiskom, my zdeptaný sprostou prehrou, skorým vstávaním a neviem čím všetkým, nastupujeme úplne

odovzdane a ani sa nijak nepokúšame skóre zmeniť. Už aby sme to mali za sebou. Vyfaklili nás našťastie len 34 : 53. Rýchlo na večeru, potom nás zlatí ocinovia – oco Zlocha, oco Kadaši a oco Magvaši povožia na hotel aj s kýbličkami, fúričkami i lampášikmi.

8.4.2016 – 19.30. – 20.30. Šoproňského času – miestny wellness hotela SZIESTA sa ozýva výkrikmi, akoby víťazného teamu. Voda bazéna zmyla všetku špinu prehratých zápasov z tiel i hláv malých trpaslíkov. Akurát maďarský plavčík z čistým írečitým šoproňským akcentom zaháňa a umravňuje bujnú zábavu mladých slovenských šarvancov. Tí ho bez reptania poslúchajú a ďalej je klúd. Asi ho zajtra beriem za asistenta na lavičku(pozn. autora)

8.4.2016 – 21.00.ŠČ Z izieb 512 – 518 pomerne socialisického veľkohotela sa už neozýva ani hlások. Budúci Jordanovci, teda Kropilákovci už snívajú svoje veľké NBAsny. Len meluzína si pospevuje v starých neutesených oknách ako na horskej chate na Silvestra.

9.4.2016 – 7.30.SEČ Budíček, zúbky, vycikať, zbalit' veci a ideme na raňajky. Teda musíme počkať na Doda Zlochu – ako vždy. TO JE HOJNOSŤ ! Napriek upozorneniam trénera to chalani preženú, praženicu cez deviate, piate cez jogurt, chlieb, klobása, párky, šunka, džús, jajajáj. Čo to ideme hrať, chalani !!!!

9.4.2016 – 10.00.SEČ Začínáme hrať proti našim kámošom, našim hosťom, i hostiteľom. Skoro bratovražedný boj. A veru to tak aj celý prvý polčas vyzerá, úplne vyrovnaná hra i stav. Po polčase však začíname cítiť praženicu v žalúdku i jogurt v hrubom čreve a tak tretiu prehrávame o 5 bodov, a štvrtú až o 10 bodov. Zase sme prehrali - 44 : 61.

9.4.2016 – 12.00. SEČ Obed, zase kar. Umrela nádej. Na hotel dupeme pešo. Ideme spať, relaxovať. Sme ale ako teliatka, nevychované, neposlúšné. A tak miesto oddychu klikujeme pred

hotelom a vzápätí beháme kolečká okolo parkoviska. Tréner pení. Komu sa nepení, tomu sa

Bez slova ideme na izby, nikto ani nemukne, oddychujeme s malými dušičkami.

9.4.2016 – 16.00. SEČ Dupeme cez vilovú štvrt' späť do telocvične. Táto rozcvička nám trvá asi 20 minút. Zase teliatka, zas klikujeme. Sme na dne. Ten protivný Snehuliak sa nás pýta, či už tých prehier nebolo dosť. Čo nevie, čo si myslíme ? Ešte aj oco Zlocha sucho poznamená, že nás banskí hadi, ktorí prišli v najsilnejšej zostave, zadupú do palubovky a rozmastia po stenách, naše kožky rozvešajú po obručiach a, a, a.....ach. V trénerových očiach však vládne akýsi pokoj, nejaký tajuplný úsmev, niečo zvláštne. Niečo zvláštne nám aj v šatni rozpráva. Niečo veľmi zvláštne, vlastne ani nevieme čo. Ale zo šatne vychádzame úplne pokojní, znovuzrodení, bez sebamenšieho strachu, s veľkou sebadôverou, s pocitom spolupatričnosti, s obrovskou silou teamového ducha. Ľahkí, silní. Jak tí delostrelci v parku.

Tréner nám z prvej päťky zobral Matúša ! A nahradil ho malým krpáňom Ivom ! Pozeráme trochu nesvoji, ale v trénerových očiach vidíme úplnú istotu. A tak ideme na to. Vôbec sa nebojíme. Máme hore hlavy, i srdia, i duše. Prvú štvrtinu prehrávame 11 : 13. Druhá päťka posilnená Matúšom sa však s hadmi nepapre a naloží im to 14 : 5. Matúš sa prekonáva, dáva aj NBA MVP kôš v páde. Bomba ! Hurá!

Po polčase tréner súpera robí taktickú chybu, keď proti našim oddýchnutým hráčom postaví tých istých, čo hrali teraz. Chudáci, už majú 8 minút nabehané a zase driet' ! Naš tréner si mädlí ruky – nič lepšie sa nám nemohlo stať, naša „rýchla rota“ ich už úplne zotrie a dá tým unaveným chudákovi ďalšiu latu. Lenže, nie vždy je lepšia päťka lepšou päťkou. Naše rýchliky prehrávajú svoj minizápas vysoko 12 : 22 a tak po troch štvrtinách prehrávame 37 : 40. Lenže ešte na úplnom konci tretej štvrtiny, sa stal jeden dôležitý, úplne maličký, ale veľmi dôležitý moment. Keď súperov stredák dribloval na pozícii jednotky a díval sa, komu najlepšie prihrať (a teda ten stredák bol riadny macek), tréner na malého krpateho Ivka zrazu zakričal – Vyráz po ňom ! Malé

oravča sa obzrelo na trénera, ale hneď pochopilo čo tréner myslí. Vyštartoval znenazdajky oproti driblujúcemu hráčovi , ktorý (GOLIÁŠ) toto vôbec od takého prcka (DÁVIDA) nečakal. Ivko spôsobom sebe vlastným mu loptu zobral, rýchlo zaútočil na súperov kôš a DAL HO !!! Tribúna úplne vzplanula po tomto kúsku, ktorí všetkým ukázal, že aj ten malý vie veľkému narobiť problémy. A o to v celom tomto zápase išlo. Tento veľký čin malého muža vyburcoval Kobeho päťku k fantastickému výkonu. Fakt chalani, klobúk dolu. Hadia najsilnejšia päťka, vedená Bendžim, s drvičom Leibnerom, však mala oproti sebe malých veľkých bojovníkov - už nerevúceho Kobeho, blokujúceho Tomiho, nebojaceho sa Matúša, drviča Kreba a totálneho brániča Sklenkyho. Úžasný a dramatický záver zápasu. Minútu pred koncom prehrávame 51 : 55. Tréner kričí po nás – Faulujte !!! Už vieme, že sa nezbláznil. Po tom prvom nešťastne prehratom zápase v posledných sekundách, nám dal školenie, ako treba hrať takéto závery zápasov. Inak keď prehrávame, inak keď vyhrávame, záleží od času, stavu, situácie. Pri prvom zápase sme to ale nevedeli. Ved' v našej súťaži sme kedy bojovali o víťazstvo v koncovke ? NIKDY ! Vždy všetkých valcujeme a tak sa ani nemáme kde takéto situácie naučiť riešiť. Ako fajn, že máme tieto turnaje.No ale späť do zápasu. Faulujte ! A tak faulujeme, ved' sa potrebujeme dostať k lopte a to za každú cenu ! Hneď ktosi „zmláti“ Leibnera, samozrejme hádže šestky.....lenže NEDÁ ANI JEDNU !!! V takto nervovo vypätom zápase aj takí velikáni ako Goliáš Leibner, majú len malú detskú dušičku a tak nedá ani jednu. V zápätí buldozér Krebo úplne presvedčivo zavesí ďalší kôš a znižuje. Koby neváha a hneď „zbije“ Bendžiho. Ako inak, šestky. Inak stopercentný Bendži dáva len jednu. Opäť dušička a celá tá pesnička. A teraz prichádzajú na scénu naši velikáni. Naši maličkí velikáni. Sklenky sa s tým nepapre a zavesí ďalší kôš ! Je zrovnané 56 : 56! Diváci na tribúne šalejú. Tí žilinskí, i tí ostravskí . Zostáva 20 sekúnd do konca, môžeme uhrať predĺženie, tréner kričí NEFAULUJTE ! Po koši dostáva loptu Bendži, vyráža po ňom Koby. Lenže Bendži si asi v tej celej záplave zmien, emócií, a celého toho zložitého a rýchleho mixu, zle vyhodnotil situáciu a zrejme si myslel, že ho Koby ide opäť zmlátiť. A tak inak absolutne perfektný rozohrávač nevenoval lopte až takú pozornosť a tak mu ju milý Koby jednoducho zobral. Naš Koby dobre vedel, že už sa nemá biť, že sa situácia behom sekundy zmenila a preto iná taktika. Hneď zaútočil a súperovi nezostalo nič iné len ho faulovať. Ale hviezdny Koby sa ani na okamih nezľakol a oba pokusy s kamennou tvárou premenil. Súper opäť zúfalo zaútočil, lenže ďalšia naša hviezda s číslom 15 opäť ukradol súperovi loptu, s následným faulom. Šestky Tomášovi nerobia žiadny problém a tak oboma úspešnými pokusmi uzatvára skóre na 60 : 56. Prvý krát na turnaji vyhrávame, radosť, šťastie, slzy, objímanie, výskoky, ošiaľ. Nálada sa otáča o tisíc stupňov. Finále NBA šuvíks. Najkrajšie víťazstvo v našej kariére. Po troch prehrách je toto víťazstvo sladké ako med. Čo med, ako **MED !**

Súper s nami našu radosť nezdieľa. Divné !

9.4.2016 – 18.00.SEČ Najlepšia večera v živote, skoro spievame a tancujeme. Už nie sme teliatka, už neklikujeme, sme veľkí hráči s veľkým trénerom. Všade oslavujeme nášeho Li – Fua a Li – Fujicu. My , malé Li – Fujčatá.

Dobrá nálada sa nad nami vznáša ako aura, rozžiarení ideme na prehliadku mesta. Prejdeme si nádherné historické centrum, „vyčúrime“ sa do fontány, a ako správny team sa podelíme navzájom s poslednými cereálnymi tyčinkami na večeru. Fičíme späť do telocvične, kde absolvujeme krátku ALL STAR GAME i súťaž v šestkách.

Spánok je úžasne sladký. Len meluzína si pospevuje v starých neutesených oknách ako na horskej chate na Silvestra.

10.4.2016 – 7.30.SEČ Budiček, zúbky, vycikať, zbaľiť veci a ideme na raňajky. Teda musíme počkať na Doda Zlochu – ako vždy. Tento krát nemá ako jediný upratanú posteľ. My ostatní áno. My už ten režim poznáme.

TO JE HOJNOSŤ ! FUJ ! Ani nám tréner nemusí hovoriť, ako a čo máme jesť. Žiadne klobásky, párky , praženicu cez deviate, piate cez jogurt. Všetci poctivo chrúmajú cereálie s mliekom. Podaktorí grísku. Bez cukru. Ideme hrať, chalani !!!!

10.4.2016 – 10.00. SEČ Nastupujeme na posledný zápas na poslednom prípravnom turnaji. Súperom je maďarská Pécs. Rýchliky vyhrávajú 17 : 14. Druhá päťka prehrá 10 : 14. Polčas – egál. Tretia štvrtina naša 10 : 8. No a štvrtá tiež 15 : 12. Celý zápas vyhrávame 52 : 48. Blahoželajú nám aj naši priatelia z Prahy aj Písku. Tešia sa s nami.

10.4.2016 – 14.00. SEČ Záver turnaja, vyhodnotenie. Nakoniec končíme na piatom mieste. Nie je to zlé, ale mohlo byť aj lepšie. Škoda toho prvého zápasu. Žiadne hymny, žiadne tričká. Všetko hovorím, sucharina. Nevadí, my sme prišli získať skúsenosti, tričká nepotrebujeme a medaile prenecháme slabším.

10.4.2016 – 15.00. SEČ Malý zvyšok teamu, Snehulienka a 7 trpaslíkov (jeden trošku objemnejší) nasadajú na caravelu a davajú domov. Ostatní chalani sú už ukrytí pod bezpečnými krídlami oca Zlochu, oca Kadašiho, oca Magvašiho, oca Hrašnu. V objatí ich milovaných mamín, ktoré ich prišli aj so svojimi mladšími ratolesťami povzbudiť do ďalekej Šoprone.

